

folytatott a világ minden táján élő örményekkel. Több tantárgyat tanított: vallást, mennyiségtant, szépírást, rajzoló geometriát, magyar és német nyelvtant, történelmet és fizikai földrajzot. 1877-től haláláig városa képviselőtestületének lelkes tagja, az Erdélyi Katolikus Státus gyűlésének tagja volt (mint az örmény katolikus algimnázium képviselője), a Szent István Társulat tiszteletbeli tagja, majd a magyarországi Néprajzi Társaság örmény szakosztályának előadója. 1877-től 1907-ig szerkesztette az Armenia c. havi folyóiratot. Saját lapjában és külföldi lapokban sokat publikált, ezzel a magyarság és az örménység ügyét kívánta szolgálni. 1905-ben az ő kezdeményezésére létesült az Örmény Múzeum.

Írói, kutatói munkája eredményeként született meg négy kötetben *Szamosújvár szabad királyi város monográfiája* és a *Magyarhoni örmény családok genealógiája*, amelyek alapmunkák, valamint a *Chorenei Mózes: Nagy-Örményország története* fordítása örményről magyarra. Munkáit saját költségén adta ki Szamosújvárt.

Lánglelkű örménynek, a legnagyobb armenistának tartották már életében is. Őseink életéről, művészetéről óriási tudásanyagot hagyott ránk.

A Szongott Kristóf díjat az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület 1999-ben alapította azzal a céllal, hogy háláját fejezze ki azoknak, „akik a hazai magyarörménység közösségéért, kultúrájának megmaradásáért, határainkon túl élő közösségeinkért működve elévülhetetlen érdemeket szereztek”.

A díj egy oklevélből és egy 13 cm átmérőjű bronz emléklakettből áll, amely Szongott Kristóft ábrázolja. Alkotója Törös Gábor nagybányai ötvösművészünk.

*****

Dr. Csordás Eörs

1943. március 12-én született Budapesten. Édesapja Dr. Csordás László mérnök, egyetemi tanár. Édesanyja Marsovszky Livia klasszika-filológus.

Négyen voltak édestestvérek, de amikor 1948-ban egy ismerős családból az édesapát és édesanyját letartóztatták, az öt magukra maradt gyermeket a Csordás-szülők befogadták.

Saját vallomása szerint mindig pap akart lenni, gyermekkorától kezdve. 1961-ben az Esztergomi Szemináriumban látott hozzá a teológiai tanulmányokhoz. A Budapesti Hittudományi Akadémián doktorált teológiából, ezután Rómába került, ahol a Gergely Egyetemen kánoni jogot tanult.

Először Varsányban, majd Balassagyarmaton lett káplán, Lábatlanban plébános, később Rómában, a Pápai Magyar Intézetben dolgozott. Ezt követően Budapest Tisztviselőtelepre nevezték ki plébánosá.

A Központi Papnevelő Intézet rektor-helyettese lett, Budapest Rákospalota plébánosa, később prímási irodaigazgató. 2002. augusztus 1-től pedig ő a bécsi Collegium Pazmanianum rektora.

Jogi és történelmi témákról szóló értekezéseket publikált folyóiratokban, illetve különböző témában több könyvet írt: Krisztus misztérium, Párbeszéd az iszlámmal, A kánoni peres eljárásról, Felekezeti jog stb.

Több helyen előadásokat tartott történelem és kánoni jog témában. Kánoni jogot, illetve felekezeti jogot tanított a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, az Eötvös Lóránd és a Károli Gáspár egyetemeken, az Államigazgatási Főiskolán, és a Sapientia Főiskolán.

Dr. Csordás Eörs elsősorban prímási irodaigazgatói minőségében az elmúlt évek során igen sokat tett a hazai magyarörmény közösségért azzal, ahogyan kiállt a hazai örmény szertartású, magyar anyanyelvű, római katolikus közösség érdekében. Olyan körülményekkel és odaadással törődött az Orlay-utca ügyében támadt gondjainkkal, hogy ezáltal elévülhetetlen érdemeket szerzett budapesti templomunk, múzeumunk, könyv- és levéltárunk visszaszerzése és megmentése érdekében. A kanonok úr e tevékenységével hathatósan hozzájárult a hazai

örmény katolikusok hitéletének rendezéséhez.

Oklevél

„Emlékek nélkül, népeknek híre csak árnyék...”
(Vörösmarty Mihály)

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület
Szongott Kristóf - díjat adományoz

Dr. Csordás Eörs
kanonok úrnak,
a Pazmaneum rektorának,

aki elévülhetetlen érdemeket szerzett azon kiállással és segítséggel, amelyet a hazai örmény szertartású, magyar anyanyelvű, római katolikus közösség budapesti temploma, múzeuma, könyv- és levéltára visszaszerzése és megmentése érdekében kifejtett és ezzel hozzájárult a hazai örmény katolikusok hitéletének rendezéséhez,

hálája és elismerése jeléül

Budapest, 2002. december 19.

dr. Issekutz Sarolta
az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület
elnöke

*****

Dr. Semjén Zsolt

A magyar közélet olyan ismert egyénisége, akinek tevékenységén mindig átsütött a keresztény ember felelősségérzete. A rendszerváltás utáni idők politikai tablóján fiatal kora ellenére komoly helyet foglal el. Elsősorban azért figyelt fel rá az ország és a közvélemény, mert a rendszerváltás előtt különösen szorító helyzetben lévő területen, az állam és az egyház közötti kapcsolatok terén végzi szolgálatát.

Semjén Zsolt a Pázmány Péter Katolikus Hittudományi Akadémián szerzett tudományos fokozatot summa cum laude minősítéssel. Ezzel párhuzamosan az ELTE Bölcsészkarán 1992-ben kapta szociológus diplomáját. Oktatója a PPKE Szociológia Tanszékének, a Pontificia Accademia Tiberia és az Accademia Anglica Constantianiana tagja.

1989-től, amikor a KDNP tagja lett, aktívan politizál. 1990-től országgyűlési képviselő, 1994. és 1997 között a Magyar Országgyűlés jegyzője. Mint a II. kerületi önkormányzati és egyházközségi képviselőtestületi tag, harcolt a Szent Angéla Iskola újraindításáért, hogy ez az oktatási intézmény egyházi irányítás alatt végezheti munkáját, nagyban neki köszönhető.

1998-tól a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumához tartozó Egyházi Kapcsolatok Titkárságának vezetője, azaz az Orbán kormány egyházi ügyekért felelős helyettes államtitkára, egy ideig az Emberjogi Kisebbségi és Vallásügyi Bizottság alelnöke volt.

Egyik beszédében így fogalmazott: Szent István a magyar nemzet katedrálisát sziklára építette. A katedrális pillérei a kereszténység, az európaiság és a magyarság. Ebben a hármas egységben végzi Semjén Zsolt mindennapi tevékenységét, amelynek eredményei azonban nem mindennapiak. Azok a kitüntetések, amelyekkel ország és világ elismerését fejezte ki, büszkeségei a magyar hazának is. 1994-ben kapta a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Pro Ecclesia Hungariae kitüntetését.

Semjén Zsolt az egyetlen magyar polgár, akit II. János Pál pápa rövid idő alatt két